



พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)
ชาติิตยทัพอากาศ
พล. อ. เจ้าพระยาพิชัยเนนทร โยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสกุลการ พุทธศักราช ๒๔๖๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสกุลการ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ (๑) เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ ในพระราชบัญญัติสกุลการ พุทธศักราช ๒๔๖๕ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความหมายดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้มีความหมายรวมถึงอากาศยาน

“ท่า” ให้มีความหมายรวมถึงสนามบินสกุลการ

“นายเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงสถานีตรวจ

อากาศยาน

“ทำเนียบท่าเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงที่สำหรับ
บรรทุกของลงในหรือขนของขึ้นจากอากาศยาน

“เขตต์น่านน้ำสยาม” ให้หมายความว่ารวมถึง เขตต์
แห่งราชอาณาจักร และอากาศเหนือราชอาณาจักร

(๒) คำว่า “อากาศยาน” “สนามบิน” “ผู้ควบคุม”
และ “ผู้ประจำหน้าที่” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดง
ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สนามบินศุลกากร” ให้หมายความว่า สนามบินที่
รัฐมนตรีได้กำหนดขึ้นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็น
สนามบินสำหรับการนำเข้า หรือส่งออก หรือนำเข้าและ
ส่งออกซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางอากาศ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๔ เพื่อความประสงค์แห่งการนำเข้าหรือ
ส่งของออกหรือนำของเข้าและส่งของออกและการศุลกากร
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดท่าหรือที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็น ท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า หรือส่งออกหรือนำเข้าและส่งออกซึ่งของประเภทใด ๆ หรือ ทุกประเภททางทะเล หรือ ทางบก หรือ ให้เป็นท่าหรือ ที่ สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอกันอากรขาเข้าหรือของที่มีทัณฑ์บน ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) กำหนด สนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็น สนามบินศุลกากรโดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๓) ระบุเขตต์ศุลกากร ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินใดซึ่งได้กำหนดไว้ ดังกล่าวข้างต้น”

มาตรา ๕ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักร ห้ามมิให้อากาศยานลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจาก สนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๖ ถ้าอากาศยานซึ่ง เดินทางเข้าไปหรือ ออกนอกราชอาณาจักร จำต้องลงในที่ใดนอกจากสนามบินสุลกากร เพราะเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานสุลกากร หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดคุมซึ่งเป็นของอากาศยาน นั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้คนของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยาน นั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานสุลกากร และห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานสุลกากร หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบินก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินโดยพลัน ว่าอากาศยานนั้นได้มาถึงแล้วและมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือพนักงาน ประจำ สนามบิน รายงาน ต่อ พนักงาน สุลกากรโดยพลันว่า อากาศยานนั้นได้มาถึงและต้องไม่ยอมให้คนของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้น หรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไป จาก สนามบินโดย มิ ด้ รับ ความเห็นชอบของพนักงานสุลกากร

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ ผู้ใดในอากาศยานที่เดิน ทางเข้า
ในราชอาณาจักรทำลายหรือเปลี่ยนแปลง เครื่อง หมาย
ใด ๆ ซึ่งพนักงานศุลกากรณสนามบินซึ่งตนได้ จาก มาก่อน
เข้าในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้ กับส่วนใดของอากาศ
ยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๘ เมื่อได้ออกใบปล่อยสำหรับอากาศยานแล้ว
ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ ผู้ใดซึ่งมิได้
รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรณของใด ๆ ที่บรรทุก
ไว้ในอากาศยานนั้น เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรขึ้นจาก
อากาศยาน

มาตรา ๙ ในมาตรา ๑๕ แห่ง พระราช บัญญัติ ศุลกากร
พุทธศักราช ๒๔๖๘ ความว่า “อาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือ
บันทึกเรื่องราว หรือเอกสาร ไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับ
สินค้า” ให้หมายความรวมถึงว่าอาจตรวจและสลักหลัง
เอกสารใด ๆ ทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับอากาศยาน หรือกับของที่
บรรทุกไว้หรือจะบรรทุกลงในอากาศยาน

มาตรา ๑๐ ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๔๖๘ บทบัญญัติให้วางพนักงานศุลกากรลง
ประจำเรือนั้น มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติในมาตรา ๒๒, ๒๘, ๓๘, ๔๔, ๔๕, ๕๐, ๕๓, ๕๔, ๕๗, และ ๖๔ ถึง ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม มาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินอากาศ

มาตรา ๑๒ ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ ความว่า “ในทะเลหรือในแม่น้ำลำคลอง” ให้หมายความรวมตลอดถึงที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรซึ่งอากาศยานได้ลง

มาตรา ๑๓ ในการใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ บังคับ ห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด ๆ

มาตรา ๑๔ ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ บังคับแก่อากาศยานทุกประเภท

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม แบบ ที่อธิบดี กำหนด ภายใน ชั่วโมง นับแต่เมื่ออากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากร เมื่อยื่นรายงานนี้ให้ ผู้ควบคุมยื่นสมุด ปุ้มและบัญชีของ ทั้งปวง ที่

บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานสุลกากร
ประจำสนามบิน ที่ บรรทุก ของ ก่อน เข้ามาใน ราชอาณาจักร
และรายงานนั้นต้องทำขึ้นก่อนเปิดระวางอากาศยาน วันแต่
จะได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบิน
สุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือ
จะขนส่งขึ้นภายในราชอาณาจักรก็ดี ผู้ควบคุมจะต้อง
แถลงข้อความว่าด้วย ของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้ามี
การทำผิดต่อมาตรฐานด้วยประการใด ๆ ผู้ควบคุม มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และบรรดาของ
ที่มีได้ทำรายงานขึ้นไว้ โดยถูกต้องนั้นให้หักไว้จนกว่า จะได้
รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำให้การ
ขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

เมื่ออากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ก็ไม่ต้องทำรายงาน
ตามมาตรฐาน แต่ต้องขึ้นสมุด ปุ่มเพื่อพนักงาน สุลกากร
ตรวจและสลักหลัง

มาตรา ๑๖ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำใด ที่ บรรทุก
ของหรือมิได้บรรทุกของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้
ควบคุมหรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยง
มิได้ ก็ให้ ผู้ใดผู้หนึ่ง ซึ่งได้รับ อำนาจ เป็น ลาย ลักษณ์ อักษร

จากผู้ควบคุมไปรายงาน ต่อ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ที่ สุลกสถาน และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ใน ข้อใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับอากาศยานของที่บรรทุกและการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปุมเพื่อพนักงานตรวจและต้องยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศ ต่อพนักงานนั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานได้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งความแล้วก็ให้ถือว่า ใบแจ้งความนั้นเป็นใบปล่อยให้อากาศยานออก เดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้น บรรทุก ของใด ๆ ก็ให้ผู้ควบคุม ยื่นบัญชีของและทำคำสั่งแดงรายการของทั้งปวงที่ บรรทุก ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บ ค่าธรรมเนียม ปล่อยอากาศยานตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

ถ้าอากาศยานลำใดออกจาก สนาม บิน สุลกากรใน ราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยอากาศยาน หรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมหรือตัวแทนในเมื่อผู้ควบคุมไม่อยู่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียม ปล่อย อากาศยานที่ ตั้งเก็บตามมาตรา

มาตรา ๑๗ ถ้าอากาศยานลำใดได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจากสนามบินศุลกากรหนึ่งไปยังสนามบินศุลกากรอื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่นสมตปุ้มต่อพนักงานประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศ ต่อ พนักงาน นั้น ด้วย อีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ใน อากาศยาน ก็ให้ยื่นบัญชีของและสำแดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดงใบปล่อยอากาศยานที่พนักงานได้ออกให้สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนั้นต่อไปทุก ๆ สนามบินศุลกากร จนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักร และทุกครั้ง ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมทุก ฉบับ ตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (๗)

อธิบดีมีอำนาจตเก็บค่าธรรมเนียมปล่อย อากาศยาน ที่
ตั้งเก็บตามมาตรานี้

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหย่อนหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่ดินที่ตั้งเก็บตามมาตรา ๑๑๐ และ ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ แก้อากาศยานได้

มาตรา ๑๙ เพื่อสะดวก และให้ทัน ท่วงทีในการค้า อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการแห่งใบแนบ ๑, ๓, ๕ ถึง ๑๓ ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ และใบแนบ ๒ ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ และกำหนดแบบขึ้นใช้ใหม่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกใบแนบ ๔ เพิ่มเติม (ข) ต่อย้ายพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความในใบแนบ ๔ (ข) แทนท้ายพระราชบัญญัติฉบับแรก

มาตรา ๒๑ เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศ ในพฤติการณ์พิเศษ รัฐมนตรีจะมีคำสั่ง เป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกรณีให้อากาศยานใด หรือบุคคลใดได้รับ

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๗๔

ยกเว้นจากบทบังคับ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้ง บท กฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕, ๖, ๗, หรือ ๘ และความผิดนั้นมิได้บัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติศุลกากรพุทธศักราช ๒๔๖๕ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

เสนาบดีกรมมหาดไทย

รัฐมนตรี

(ใบแนบ ๔)

(ช) อัตราค่าธรรมเนียมออกใบปล่อย (พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ มาตรา ๔๕, ๕๐, ๖๘ และ ๖๙ หรือพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๖ มาตรา ๑๖๖)

ท่า	ค่าธรรมเนียม	
	ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๑๖	ตามมาตรา ๕๐, ๖๘ และ ๖๙ หรือมาตรา ๑๗
(ก) กรุงเทพฯ (ข) นอก กรุงเทพฯ	บาท ๕.๐๐ ค่าธรรมเนียมสำหรับ กำหนดไว้ แต่ต้องไม่ เกิน ๒.๕๐ บาท	บาท ๒.๐๐ ค่าธรรมเนียมสำหรับ กำหนดไว้ แต่ต้องไม่ เกิน ๑.๐๐ บาท

หมายเหตุ เรือที่ได้รับใบปล่อยเรือออก มิใช่จัดทำในประเทศสยาม และทั้งภาคต่างประเทศด้วยให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่อย่างเดียวกัน คือ ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับใบปล่อยเรือไปภาคต่างประเทศ